

2.000 € 2.000

per un polític honest

Motivació i bases de la convocatòria:

1.-¿Per què hauríem de demanar respecte pels nostres drets?

A la llarga, els drets només són reals i efectius quan els ciutadans els exigeixen. En cas contrari, aquells que ocupen el poder **retallen i violen** els drets en benefici propi i d'aquells que els financen. I d'aquells que els voten, bé perquè es beneficien de la violació dels drets d'altres, bé perquè no saben, o viuen enganyats.

A la dreta: Retallada "democràtica" de drets laborals segons el nét del famós metge exiliat Gregorio Marañón.

2.- ¿Per què no hi ha una "justificació" honesta de la violació d'un dret?

Els polítics fan i desfan les lleis. Quan fan una llei i juren respectar-la, etc., però no tenen intenció de fer-ho, **ENS ESTAN ENGANYANT**. Fan lleis "de fantasia", de propaganda, per **presumir de "bons"**. Èticament, un ciutadà pot no respectar una llei que creu injusta, que li és imposada. Però el conjunt dels polítics **no poden èticament justificar la violació d'una llei que ells mateixos han imposat**, ja que si creuen que és injusta, haurien de canviar-la, i no violar-la.

3.- Polítics mentiders, Justícia coaccionada

Quan els polítics imposen una llei que no volen respectar o bé que contradiu una llei superior, **menteixen i fan xantatge a la Justícia**, ja que el jutge que gosa destapar aquesta farsa **s'enfronta a la totalitat del poder polític**. Per exemple, els polítics van imposar el "**Servei Obligatori només-per-barons**" fins el 2001, mentre que la Constitució de 1978 prohibia "**TOTA discriminació per raó de sexe**" (article 14). No van donar cap explicació.

Van ser 23 anys de violació d'aquest conegut article de la Constitució, **ara també violat per la "Llei Int. Contra la Violència de Gènere"**, ja que aquesta llei considera delictes perseguibles d'ofici (com l'assassinat) les petites agressions i ofenses de l'home contra la dona, mentre que **no són ni delictes** si és la dona qui les comet contra l'home o contra una altra dona.

Milions de joves van ser estafats durant 23 anys. I ara, **centenars de milers de pares, detinguts**.

Edip Rei, contra l'exclusió jurídica

<http://edipo.info>

El País, 7-3-93

REVISTA DE PRENSA

THE EUROPEAN

El legado izquierdista de Franco

(...) Resulta curioso que la protección individual al trabajador sea mucho más amplia en España (...) que en la cuna de todos esos inclitos victorianos que abolieron la esclavitud y terminaron con el trabajo de los niños en las minas de carbón. (...) Aquí son los patronos los que quieren la Carta Social europea, no los trabajadores. (...) ¿Deben culpar los patronos al presidente socialista, Felipe González, por verse atados de esta manera? En absoluto. El auténtico culpable es el general Franco y su Estado corporativo y paternalista, forjado en España durante 40 sombríos

años de mandato. El dictador se enorgullecía de la seguridad del empleo. La legislación franquista aseguraba un puesto de trabajo de por vida. Los jueces de la Magistratura de Trabajo erigieron un edificio de jurisprudencia sobre una piedra angular que no admitía discusión: un contrato de trabajo era indefinido mientras no se demostrara lo contrario.

Al morir Franco y llegar la democracia, el único cambio en el frente laboral fue que los sindicatos y las huelgas salieron del Código Penal y entraron en la Constitución. El manto protector de la dictadura permaneció inalterado. Al elaborar el Estatuto de los Trabajadores, en 1980, se descubrió que era poco lo que entidades como la Organización Internacional del Trabajo podía añadir a la legislación española. (...)

Tom Burns-Marañón
Londres, 6 de marzo

El País, 11 - 1 - 1993

¿Un servicio militar igualitario?

Es posible que la *mili* esté bien o mal organizada.

Seguramente la *mili* tiene sus defectos, muchos de los cuales vienen de la pervivencia de usos y costumbres que nada, o muy poco, tienen que ver con nuestro tiempo, y los cuales vienen de décadas, e incluso siglos, atrás.

También se alega en su contra por una parte de los llamados a filas su carácter obligatorio y no voluntario.

Todo es opinable. Sin embargo, un aspecto que es totalmente injustificable e injustificado en el servicio militar es la discriminación cometida al obligar sólo a hombres y no a mujeres, a las cuales no se exige nada a cambio. — Jordi Turón i Rodríguez. Tarragona.

10 DE FEBRERO DE 2000, JUEVES (El País)

LA PRIMERA VIRTUD DEL POLÍTICO ES MENTIR CON CONVICTIÓN, IMPERTURBABLEMENTE, COMO EL ACUSADO QUE SE JUEGA LA LEGISLATURA Y UN DÍA.

4.- Som una “banda de lladres”?

Sant Agustí, que va viure sota un Imperi Romà **corrupte i decadent**, va dir una cosa molt interessant en les nostres actuals circumstàncies:

“La diferència entre una societat política i una banda de lladres és la Llei”

Estem tan acostumats a la violació dels nostres drets, que no li donem importància. Però, si ens hi fixem bé, aquestes violacions són **monstruosos ROBATORIS**, a gran escala. Per exemple, en el cas esmentat de la mili, es va estafar UN ANY de treball gratuït, **UN ANY DE SOU, a MILIONS DE JOVES**. I aquests milions d'anys de treball **ROBATS** no són res comparats amb el que se'ls ha robat amb l'especulació del sòl i la violació del dret a la vivenda! Que va començar amb el “Decret Boyer”.

GRÀFIC: Observa com es va disparar el preu de la vivenda i la MORTALITAT dels joves a partir de 1986-1987.

5.- Polítics farsants, educació impossible

Si tots els polítics són mentiders, farsants, violadors dels drets dels més febles, **¿pot ser possible l'educació “en el respecte dels drets i llibertats fonamentals”?** (Art. 27 Constitució)

És EVIDENT QUE NO ÉS POSSIBLE. Els polítics **FARSANTS** necessiten “educar” el poble, els nens, EN L'ACCEPTACIÓ DE LA MENTIDA, DE LA VIOLACIÓ DELS SEUS DRETS. Necessiten **SABOTEJAR l'educació**. Necessiten **DESTRUIR LA DIGNITAT DEL POBLE**. Necessiten destruir la capacitat de raonar. En aquest sentit, són com els lladregots sense escrúpols que per tal de robar-te el que tens al cotxe, et trenquen els vidres i, finalment, l'incendien per tal de no deixar pistes: el mal que fan és molt, molt més gran que el que roben.

6.- La política “de gènere”, aquesta cortina de fum

Per tal de perpetrar la més gran infàmia, cal crear un “enemic” i unes “víctimes”. D'aquesta manera, es crea un discurs dominant, un **“pensament únic”** impossible de contradir. És més, qualsevol desviació de lo **“políticament correcte”** és interpretada com una **“ofensa”** a les víctimes, les “protegides” del poder.

Per tant, no es pot dir res incompatible amb el “pensament únic oficial”. Aquest va ser el mecanisme que va permetre els 23 anys d'estafa amb el **“Servei Obligatori només per barons”**. Però també permet l'empresonament de milers de pares de família amb la **“Llei de la Violència de Gènere”**. I, el més greu: **encobreix la mort de milers i milers de joves estafats** per l'educació, la precarietat laboral i l'especulació de la vivenda.

Però l'**EVIDÈNCIA** és que els nois **pateixen molt més** les estafes polítiques i econòmiques que les noies. En el gràfic de la mortalitat juvenil a l'Estat es veu encara millor: hi ha una mortalitat fisiològica, que és la que tenen les noies. Però els nois tenen, **a més una MORTALITAT SOCIAL** a partir de la seva adolescència, que arriba a triplicar la mortalitat de les noies.

Els homes joves són els més sensibles a les estafes polítiques i econòmiques, ja que, tradicionalment, ells són els responsables de l'economia i de la política. Difamant-los, considerant-los enemics, igual que Hitler ho va fer amb els jueus, impedim que els estralls de la mala política es puguin denunciar, ja que és “políticament incorrecte” considerar seriosament els problemes dels homes (i dels nois). Tampoc es pot considerar el seu major fracàs escolar, la caiguda en la presó, en el suïcidi, etc.

CONCLUSIÓ: Un polític honest no hauria de consentir, ni encobrir, la violació dels drets dels ciutadans. Ni tolerar una **INFORMACIÓ TENDENCIOSA** que serveixi de “justificació” per aquestes violacions. El polític pel qual donem una **recompensa de 2.000 €** ha de ser capaç de plantejar públicament la violació dels drets dels ciutadans des del principi de la democràcia i explicar les dades que fins ara no s'han tingut en compte, com és el cas de la major mortalitat masculina. O bé demanar públicament aquestes explicacions al govern. El premi també es donarà si, en lloc d'un polític, es tracta d'un periodista, intel·lectual, bisbe, etc. que faci el mateix: que destapi l'engany en el que vivim. Més informació i contacte a <http://edipo.info>. Edip Rei, c/ Cicero, 10, 08014 Bcn

MORTALITAT JOVES de 25 a 34 anys. Barcelona

N. Montellà et al. MEDICINA CLÍNICA, vol. 108, núm. 7. 1997

